

מ"ת 53574/11/23 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 53574-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) ואח'

לפני **כבוד השופט אבי וסטרמן**
מבקשים **מדינת ישראל**
נגד
משיבים **1. פלוני**
2. פלוני (עציר)

החלטה בעניין משיב 2 כתב האישום

1. כתב האישום אוזח שבעה אישומים, בהם אישום מס' 1 המייחס עבירות למשיב 2 (בנוסף לעבירה המיוחסת למשיב 1), וכן אישומים מס' 5-7 המייחסים עבירות למשיב 2 בלבד.

משיב 1 הוא בן זוגה של המתלוננת ולהם ילדה בת שלושה חודשים; משיב 2 הוא דודה של המתלוננת.

לפי הנטען באישום מס' 1, ביום 16.11.23, בעת שהיו המתלוננת ומשיב 1 בבית אמו של משיב 1 (בו התגוררו), ועל רקע דין ודברים בין השניים, אמר לה משיב 1 כי ייקח אותה למשיב 2. בתגובה, התקשרה המתלוננת למשטרה והחלה לארוז את חפציה. המשיב 1 איים על המתלוננת אולם היא ברחה ממנו עד אשר פגשה בשוטרים שהגיעו למקום.

בהמשך הוכנסה המתלוננת לניידת המשטרה, ולמקום הגיעו משיב 2 ובת זוגו. בת הזוג ניסתה להוציא את המתלוננת מהניידת, תוך שהזדהתה בכזב כאמה. משיב 2 הורה למתלוננת לרדת מהניידת, וניסה גם הוא להוציאה ממנה. שוטר הדף את משיב 2 והרחיקו מהניידת, אולם המשיב טען בפניו כי הוא אביה של המתלוננת, הודיע כי הוא מוריד אותה מהניידת, והתקרב במהירות לכיוון השוטר.

באישום זה מיוחסות למשיב 2 עבירות של הפרעה לשוטר וניסיון תקיפה סתם (המבקשת ציינה במהלך הדיון כי אלה העבירות המיוחסות, לאחר שחלה טעות בציון אחת מהן בכתב האישום, וכי יוגש כתב אישום מתוקן).

אישום מס' 5 מייחס למשיב 2 עבירות של אימים ותקיפה סתם. לפי הנטען בכתב האישום, במועד שאינו ידוע במדוייק עת היתה המתלוננת בחודש השישי להריונה, התגלע וכוח בינה לבין משיב 1, והיא ביקשה לעזוב את הבית. משיב 1 התקשר למשיב 2 אשר הגיע למקום, והחל להכות את המתלוננת בסטירות לפניה ובעיטות לגופה. כן אמר משיב 2

עמוד 1

למתלוננת כי ימשוך אותה בשיער עד לביתו וישפיל אותה, ואמר לה כי היום היא הולכת להפיל את התינוקת שלה. משיב 2 המשיך להכות את המתלוננת בבעיטות לגופה עד שמשיב 1 הוציא אותו מהמקום. המשיב 2 גם אמר למתלוננת כי אין לו בעיה לקבור אותה ואת הבת שלה.

אישום מס' 6 מייחס למשיב 2 עבירות של חבלה חמורה ואיומים. האירוע נשוא אישום זה התרחש, לפי הטענה, ביום 7.7.21, בעת שהמתלוננת התגוררה בביתו של משיב 2, ועל רקע הקשר של משיב 1 עם המתלוננת בטרם ידעת המשפחות בעניין. המשיב 2 קרא למתלוננת לחדר בתו, שם החזיק אלות מברזל, והחל להכותה בכל חלקי גופה באמצעות אלה. משהתעקמה האלה, החליפה המשיב באחרת והוסיף להכותה. כתוצאה מן המעשים דיממה המתלוננת וסבלה מכאובים עזים, אולם משיב 2 הותיר אותה בחדר וסרב לאפשר לה טיפול רפואי במשך יומיים.

לאחר יומיים התיר המשיב למתלוננת לפנות לטיפול רפואי, אך הזהיר אותה כי אם תתלונן במשטרה זה יהיה הסוף שלה.

כתוצאה מן המעשים נגרם למתלוננת שבר בידה הימנית, והיא נזקקה לניתוח.

אישום מס' 7 מייחס למשיב 2 עבירה של איומים. לפי הנטען באישום זה, במועד בו היתה המתלוננת מאורסת למשיב 1 אך התגוררה בביתו של משיב 2, התגלע ויכוח בין משיב 2 למתלוננת. משיב 2 שלף חפץ הנחזה להיות נשק אשר היה על גופו, כיוון אותו לעבר המתלוננת ואמר לה "את רואה את זה, את יודעת לאן אני אכניס אותו".

טענות ב"כ הצדדים

2. המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה המבססות את כתב האישום, בהן גרסת המתלוננת, שיחה למוקד 100, דו"חות פעולה של השוטרים, תיעוד רפואי של החבלות שנגרמו למתלוננת, תמונות, והודעות נוספות.

עוד טוענת המבקשת כי המעשים מקימים עילת מעצר מובהקת של מסוכנות ברף גבוה, ועל כן יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

3. ב"כ המשיב טוען לקשיים ראייתיים באישומים השונים. נטען כי המתלוננת ביקשה לעזוב את הבית, ועובדה זו עומדת בבסיס הגשת התלונה. בין היתר נטען בהתייחס, לאישום מס' 6, כי עדותה של המתלוננת כבושה, וכי מועד האירוע כפי שנמסר על ידה אינו תואם את התעודות הרפואיות. כמו כן, בנו של משיב 2 לא אישר את הטענה בדבר מעורבותו ברקע שקדם לאירוע, ואילו בני משפחתה אישרו כי נפלה במדרגות. בהתייחס לאישום מס' 7 נטען כי לא נמצא נשק בביתו של המשיב.

ב"כ המשיב טוען כי לנוכח החולשה הראייתית והעובדה כי מדובר בנאשם ללא כל עבר פלילי, יש מקום לשחררו לחלופת מעצר.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

4. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/18 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18)).

5. אקדים ואציין כי לנוכח עיכוב מסויים בהסדרת הייצוג של משיב 1, טרם נשמעה עמדת באת כחו בהתייחס לסוגייה הראייתית. בנסיבות אלה, יובהר כי החלטתי זו תתייחס אך ורק לראיות לכאורה הנוגעות לעבירות המיוחסות ל**משיב 2**, זאת, על רקע העובדה כי בתיק זה קיימת הפרדה ברורה בין העבירות המיוחסות לכל אחד מן המשיבים, בפרט בהתייחס לעיקר העבירות המיוחסות למשיב 2 במסגרת אישומים 5-7.

6. בבסיס התשתית הראייתית הלכאורית עומדת גרסת המתלוננת. להלן אפנה לגרסתה בהתייחס לאישומים השונים, וכן לראיות התומכות בה.

גרסת המתלוננת וראיות התומכות בה

7. במסגרת הודעתה מיום 17.11.23, שורה 6, מסרה המתלוננת את פרטי המעשים הנוגעים למשיב 2 במסגרת אישום מס' 1 - נסיונו של המשיב 2 למשוך את המתלוננת מניידת המשטרה עם הגיעו למקום.

גרסתה של המתלוננת באשר לחלקו של המשיב 2 באירוע זה נתמכת בדו"חות פעולה משטרתיים:

השוטר גד מוזלבט רשם כי המשיב 2 הגיע בריצה, פתח את הדלת של הניידת וניסה להוציא את המתלוננת מהניידת, השוטר הדף אותו; המשיב 2 אמר לשוטר "אני אבא שלה ואני מוריד אותה מהניידת", ונע לכיוון השוטר במהירות כך שהשוטר נאלץ להדוף אותו פעם נוספת. השוטרת לינוי אברהם רשמה כי "הוריה של הקורבן ניסו להבריא אותה מהניידת ולמשוך אותה משם והפריעו לנו בטיפול באירוע"; אפנה גם לדו"ח הפעולה שרשמה שירן מסלה במועד האירוע.

8. בהודעתה האמורה מסרה המתלוננת גרסתה גם לגבי האירוע הנטען באישום מס' 6. לדבריה, המשיב 2 הוא "אדם משוגע ומאד אלים", והאירוע האמור התרחש "לפני בערך שנה אם אני לא טועה זה היה לפני האירוסין שלי

בחודש ב 06/22 אז אני ותאמר היינו מדברים אך המשפחה לא ידעה על הקשר בינינו ... " (שורה 18).

בחומר החקירה סיכום ביקור במיין ביה"ח אסף הרופא, מיום 9.7.21, ובו תיעוד לחבלה שנגרמה למתלוננת - שבר בידה. במסמך נרשם כי המתלוננת מסרה שנחבלה בידה לאחר שנפלה במדרגות יומיים לפני כן. בהמשך, ככל העולה מדו"ח מיום 13.7.21, עברה ניתוח.

במזכר מיום 16.11.23, רשם טלאור אוחיון כי המתלוננת מסרה שלפני תקופה **משיב 1** שבר לה את היד והיא לא התלוננה על כך.

9. בהודעת המתלוננת הנ"ל בשורה 20 מסרה המתלוננת גרסתה לגבי האירוע נשוא אישום מס' 5, ובשורה 26 לגבי האירוע נשוא אישום מס' 7.

10. ביום 19.11.23 הודיעה המתלוננת כי היא מבקשת לבטל את תלונתה כנגד בעלה, משיב 1, אולם אינה מעוניינת לבטל את התלונה נגד המשיב 2. עם זאת, ציינה כי כל מה שמסרה בהודעתה - נכון. המתלוננת טענה כי "הסכנה עבורי היא במיוחד מהדוד שלי - פלוני ובעלי לא מסוכן לי".

הודעות נוספות

11. נסים אל וחידי, בנו של משיב 2, טען בהודעתו מיום 21.11.23 כי אינו זוכר אירוע בו ראה את המתלוננת משוחחת עם משיב 1 לפני אירוסיהם, וסיפר על כך לאביו, משיב 2 (כפי שטענה המתלוננת, כרקע לאירוע נשוא אישום מס' 6).

12. היא אלמונית, בת זוגו של משיב 2, מסרה בהודעתה מיום 21.11.23 כי באירוע נשוא האישום הראשון, משיב 2 לא התקרב כלל לרכב ו"אולי מרחוק הוא אמר לה תרדי". עם זאת, אישרה כי משיב 2 אמר לשוטרים כי הוא אביה של המתלוננת, אולם לא אמר שהוא מוריד אותה מהניידת.

13. משיב 1 שלל, בהודעתו מיום 17.11.23, את הטענה כי היה עד לתקיפת המתלוננת בידי המשיב 2.

גרסת המשיב

14. המשיב 2, בהודעותיו מימים 17.11.23 ו- 22.11.23 הכחיש את החשדות המיוחסים לו. המשיב טען כי גידל את המתלוננת לאחר שאביה נפטר, שמר עליה ודאג לה, ואף הציל אותה מפגיעה בעצמה. בהתייחס לאירוע נשוא האישום הראשון, טען כי היה רחוק מהניידת.

15. סבורני כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירות המיוחסות למשיב 2, וזאת בהתבסס על גרסתה של המתלוננת וראיות התומכות בחלקים ממנה; עם זאת, בהתייחס לאישום השישי קיימת חולשה ראייתית מסויימת.

16. בהתייחס לאישום הראשון, נתמכת גרסת המתלוננת בדו"חות פעולה של השוטרים; זאת, הגם שחלקו של האירוע הרלוונטי למשיב 2 לא תועד במצלמות גוף.

17. למיחס באישומים החמישי והשביעי הונחה תשתית ראייתית לכאורית המתבססת על גרסת המתלוננת. זאת, הגם שלא נמצא נשק בביתו של המשיב בהתייחס לאישום מס' 7, תוך שנתתי דעתי למשך הזמן שחלף מאז האירוע.

18. בהתייחס לאישום השישי טען ב"כ המשיב למספר קשיים, אשר יש בהם כדי להחליש את התשתית הראייתית. אקדים ואומר כי ניתן למצוא הסבר לכל אחד מן הקשיים, וכל אחד מהם כשלעצמו, אין בו כדי לבסס חולשה ראייתית; עם זאת, בהצטברם של הקשיים זה לזה, סבורני כי קיימת חולשה ראייתית מסויימת באישום זה.

א. גרסת המתלוננת נתמכת במסמכים רפואיים המתעדים את החבלה החמורה שנגרמה לה. עם זאת, המתלוננת מסרה בבית החולים כי החבלה נגרמה עקב נפילתה במדרגות.

מסירת מידע שאינו תואם את הגורם האמיתי לחבלה מתיישב עם גרסתה של המתלוננת בדבר דברי האיום שהשמיע בפניה משיב 2 לאחר ביצוע המעשים.

כמו כן, אין ראיות אחרות התומכות בטענה כי המתלוננת נחבלה בנפילה במדרגות. המשיב 2 טען כי בת זוגו אמרה לו שהמתלוננת נפלה במדרגות (הודעה מיום 22.11.23, שורה 33); בת זוגו של משיב 2 מסרה כי המתלוננת נפלה במדרגות "גם ככה כתוב .. בבית חולים, שאלו אותנו מה קרה היא אמרה נפלה במדרגות". עם זאת בת הזוג השיבה כי לא ראתה את הנפילה (הודעתה מיום 21.11.23, שורות 79-72).

ב. כפי שציין ב"כ המשיב, המועד אותו ציינה המתלוננת בגרסתה כמועד התרחשותו של האירוע אינו תואם את המועד שצויין בכתב האישום, אשר מתבסס על המסמכים הרפואיים. עם זאת, אין מחלוקת לעניין עצם התרחשותו של האירוע בו נחבלה המתלוננת ובעקבותיו פונתה לבית החולים וכן מועד התרחשותו (הגם שקיימת כמובן מחלוקת באשר לטיבו של האירוע אשר גרם לחבלה).

ג. בנו של משיב 2 לא אישר את טענת המתלוננת לפיה תקף אותה משיב 2 לאחר שבנו אמר לו כי ראה אותה משוחחת עם משיב 1; עם זאת, איני סבור כי יש לייחס לכך משקל רב בשלב זה. זאת, לנוכח

הצורך להתייחס בזהירות לגרסה זו:הן מאחר ומדובר בבנו של משיב 2, והן מאחר וסביר כי בנו של המשיב 2 ינסה להתגונן בעצמו מפני הטענה לפיה תקף המשיב 2 את המתלוננת לאחר שבנו "התלונן" בפניו על "התנהגותה".

ד. כאמור לעיל, המתלוננת מסרה לשוטר כי מי שגרם לה לשבר ביד הוא **משיב 1**.

ה. מדובר בתלונה כבושה, אולם המתלוננת נתנה לכך הסבר במסגרת הודעתה מיום 17.11.23, כי היתה מתקשרת למשטרה ומיד חוזרת בה ואומרת שלא קרה כלום כי פחדה שיפגעו בה או בבתה (שורות 37-38).

19. אני סבור כי הצטברותם של הקשיים זה לזה, הגם שניתן להסביר את רובם - כל אחד כלשעצמו - מכרסמת באופן מסויים בעוצמת הראיות הכוללת בנוגע לאישום מס' 6, הגם שאין בכך כדי לשלול קיומן של ראיות לכאורה לאישום זה. כמו כן, כאמור, מצאתי כי הונחו ראיות לכאורה גם להוכחת העבירות המיוחסות באישומים האחרים.

עילת מעצר

20. המעשים המיוחסים למשיב 2 מקימים עילת מעצר ברורה של מסוכנות כלפי המתלוננת. המשיב 2 נהג, לכאורה, באיומים ואלימות כלפי המתלוננת בשלושה אירועים שונים; באחד מהם (אישום מס' 6), מדובר באלימות קשה, אשר גרמה לה לכאורה לחבלה חמורה; באישום אחר (מס' 5), הכה אותה בבעיטות כאשר היא בהריון מתקדם.

גרסת המתלוננת מעלה כי הוא חוששת מאד מפני המשיבים ובפרט מן המשיב 2; עדות לכך היא העובדה העולה מגרסתה לפיה באירוע נשוא אישום מס' 1, התקשרה לכאורה למשטרה בתגובה לכך שמשיב 1 אמר לה כי ייקח אותה למשיב 2.

21. על מאפיינים של שליטה בהתנהלותו של המשיב 2 כלפי המתלוננת ניתן ללמוד מהתנהגותו באירוע נשוא אישום מס' 1, עת ניסה למנוע מן המשטרה לקחת את המתלוננת בניידת מהמקום, תוך שהוא טוען בכזב בפני השוטרים כי הוא אביה.

22. בצדה של עילת המסוכנות קמה גם עילת מעצר ברורה של חשש לשיבוש ההליכים, על רקע המורכבות המשפטית. התנהלותו לכאורה של המשיב 2 באישום הראשון מחזקת חשש זה.

23. שקלתי האם חרף עוצמתן של עילות המעצר, יש מקום להורות על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב. סופו של דבר, מצאתי להפנות את המשיב לשירות המבחן, הן לנוכח היעדר עבר פלילי (ומדובר באדם יליד 1975); הן לנוכח החולשה המסויימת שמצאתי בהתייחס לעבירה של חבלה חמורה באישום מס' 6; והן על רקע העובדה כי חלפו

כשנתיים ומחצה ממועד ביצועה לכאורה של עבירה זו, שהיא העבירה החמורה המיוחסות למשיב 2 במסגרת כתב האישום.

24. אשר על כן, יוגש תסקיר מעצר בעניינו של משיב 2.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ד, 11 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.